

มิสซาประจำวัน สัปดาห์ที่ 9 เทศกาลธรรมดา

วันอาทิตย์ที่ 6 มีนาคม สัปดาห์ที่ 9 เทศกาลธรรมดา เวลา 08.30 น.

โมทนาคุณ : แม่พระ พระเยซูเจ้า น.เปโตร น.อันตน น.ทั้งหลาย คพ.บีโอ

สุขสำราญ : ลัตบรุษวัดนักบุญยวงบัปติस्ताเจ้าเจ็ดทุกคน เปาโลพีระ จุลสุคนธ์ ลูซีอาอรัย จัยพลีใหญ่

อุทิศแด่ : ผู้ล่วงลับในสุสานวัดนักบุญยวงบัปติस्ताทุกท่าน ยวงบัปติस्ताชน เซซีลีอาปราณี ธาราศิลป์ อังนาพารา ฟรังซิสโกลม มารีอารอน สังฆรัตน์ เปาโลสรัน ลิทิสรรค์ ยอแซฟปรากฏ ยอแซฟลงมาย สกอลัสติกาประดา กิจนิตยชีวี เปโตรสมควร ฤกษ์สุจริต ยอแซฟทองหยด เทเรซาณวี มารีอาวิไลวรรณ ลัญญวี แคทธรินธัญ รัตน์ อ่วมแย้ม ยวงบัปติสตามกุล เทเรซานัฐกานต์ เหลืองประเสริฐ ยอแซฟอำนาจ วุฒิสนธ์ โรซาราตรี จุลสุคนธ์ เปโตรบุญครอง เอกกุล เปาโลเทียม เปโตรชาตรี ธาราไชย เปโตรเล ผิวเกลี้ยง วิญญานในไฟชำระ

วันพุธที่ 9 มีนาคม วันพุธรับเถ้า เริ่มเทศกาลมหาพรต เวลา 07.00 น.

โมทนาคุณ : พระเยซูเจ้า แม่พระ น.เปโตร น.อันตน น.ทั้งหลาย คพ.บีโอ

อุทิศแด่ : ยวงบัปติस्ताชน เซซีลีอาปราณี ธาราศิลป์ มารีอาบุญช่วย ผิวเกลี้ยง มารีอา ลางาม เปโตรมิ่งคุด มารีอาณารี ผิวจันทร์ บุญยัง กิจสำเร็จ ยวงบัปติสตามิตร โรซาพิศวง กุศลสง เปโตรแหวน เกิดวิชัย เปาโลสงวน แก้วกล้า สกอลัสติกา สมบัติ สีดา ลูกาถนอม อังนาบุญนาค เกตุผล เปโตรเล ผิวเกลี้ยง อันเดรจาร์ส มารีอาปราณี ริหัด มารีอาสงบ จังสถิตกุล ดอมนิกฐาปวัฒน์ ชัยยาวุช ไมเคิ้ล โอไบรอัน วิญญานในไฟชำระ

วันเสาร์ที่ 12 มีนาคม เทศกาลมหาพรต เวลา 17.00 น.

โมทนาคุณ : พระเยซูเจ้า แม่พระ น.เปโตร น.อันตน น.เอากุสตีล น.ยอแซฟ น.อังนา น.เทเรซา น.ทั้งหลาย คพ.บีโอ

สุขสำราญ : ครอบครัวสมบุญณเจริญชัย มารีอาวัชรี กิจนิตยชีวี ยอแซฟสุวัฒน์ ฤกษ์สุจริต

อุทิศแด่ : ผู้ล่วงลับในสุสานวัดนักบุญยวงบัปติस्ताทุกท่าน ยวงบัปติस्ताชน ธาราศิลป์ เซซีลีอาปราณี ธาราศิลป์ เทเรซาवासนา กุศลสง อันเดรจวน มารีอาสว่าง สังฆ รัตน์ คุณชื่น อังนาอารีย์ จินต์ประยูร เทเรซาวัฒนา สังฆรัตน์ อันตนว่าง มารี อาสะอาด ไชยเผือก ยวงบัปติสตามกุล เทเรซานัฐกานต์ เหลืองประเสริฐ วิญญานในไฟชำระ

สารวัตนักบุญยวงบัปติस्ता (เจ้าเจ็ด)

5 หมู่ 6 ต.บ้านแถว อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา 13110

วันอาทิตย์ที่ 6 มีนาคม ค.ศ.2011 : ฉบับที่ 10 / 2011

(<http://stjohnbpcurch.catholic.or.th>, www.facebook.com/stjohnbpcurch)

มหาพรต

กลับใจ

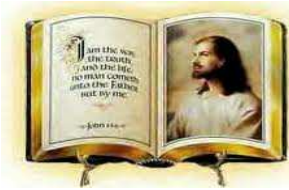
ภาวนา

ใช้โทษบาป

พระวาจาประจำวันอาทิตย์

สัปดาห์ที่ 9 เทศกาลธรรมดา

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญมัทธิว (มธ.7:21-27)

ศิษย์แท้

²¹‘มิใช่ทุกคนที่กล่าวแก่เราว่า “พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า” จะเข้าพระอาณาจักรสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ผู้ทรงสถิตในสวรรค์นั้นแหละจะเข้าได้ ²²ในวันนั้น^a หลายคนจะกล่าวแก่เราว่า “พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายได้ประกาศพระวาจาในพระนามของพระองค์ ขับไล่ปีศาจในพระนามของพระองค์ และได้กระทำการอัศจรรย์มากมายในพระนามของพระองค์มิใช่หรือ?”

²³เมื่อนั้น เราจะกล่าวแก่เขาว่า ‘เราไม่เคยรู้จักท่านทั้งหลายเลย ท่านผู้กระทำความชั่ว จงไปให้พ้นหน้าเรา’

²⁴‘ผู้ใดฟังถ้อยคำเหล่านี้ของเราและปฏิบัติตาม ก็เปรียบเสมือนคนมีปัญญาที่สร้างบ้านไว้บนหิน ²⁵ฝนจะตก น้ำจะไหลเชี่ยว ลมจะพัดโหมเข้าใส่บ้านหลังนั้น บ้านก็ไม่พัง เพราะมีรากฐานอยู่บนหิน ²⁶ผู้ใดที่ฟังถ้อยคำเหล่านี้ของเรา และไม่ปฏิบัติตามก็เปรียบเสมือนคนโง่เขลาที่สร้างบ้านไว้บนทราย ²⁷เมื่อฝนตก น้ำไหลเชี่ยว ลมพัดโหมเข้าใส่บ้านหลังนั้น มันก็พังทลายและความเสียหายของมันใหญ่ยิ่ง!’

มีผู้นำเด็กเล็กๆ มาเฝ้าพระเยซูเจ้าเพื่อทรงสัมผัสอวยพร แต่บรรดาศิษย์กลับคิดว่าคนเหล่านั้น เมื่อทรงเห็นเช่นนี้ พระองค์ก็หัว ตรีสแก่บรรดาศิษย์ว่า “ปล่อยให้เด็กเล็กๆมาหาเราเถิด อย่าห้ามเลย เพราะอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของคนที่เหมือนเด็กเหล่านี้ เราบอกความจริงกับท่านว่า ผู้ใดไม่รับพระอาณาจักรของพระเจ้าอย่างเด็กเล็กๆเขาจะไม่เข้าสู่พระอาณาจักรนั้นเลย” แล้วพระองค์ทรงอุ้มเด็กเหล่านั้นไว้ ทรงปกพระหัตถ์และประทานพระพร

ข้อคิดแห่งชีวิต...

คุณพ่อคนหนึ่ง กำลังทำความสะอาดเช็ตรถยนต์คันโปรดของตน ขณะที่กำลังล้างรถอยู่นั้น อีกด้านหนึ่งของรถ ลูกชายเล็กๆอายุอยู่ในราวชั้นประถมหนึ่งกำลังใช้ตะปูดเขียนอะไรบางอย่างบนรถ เสียงตะปูดที่ขีดบนสีรถ ทำให้คุณพ่อรีบวิ่งมาดูอีกด้านหนึ่ง และด้วยความโมโห ก็ใช้สิ่งที่ถือในมือตีไปที่มือของลูกอย่างแรง ...ลูกชายร้องโวยเสียงดังด้วยความเจ็บปวด เพราะสิ่งที่คุณพ่อใช้ตีลูกนั้น เป็นประแจที่ตนเองกำลังขันนอตล้อรถอยู่ พ่อจึงรีบนำลูกชายไปโรงพยาบาลเพื่อให้แพทย์เอ็กซเรย์ดูว่ากระดูกมือลูกหักหรือเปล่า ...เสร็จแล้วพากลับบ้าน โชคดีที่กระดูกไม่หัก เพียงแค่เคล็ดขัดยอก เนื้อช้ำเป็นจ้ำสีดำ

เมื่อถึงบ้าน คุณพ่อรีบไปที่ข้างรถเพื่อดูว่า สีรถที่ถูกลูกชายขีดนั้นเสียหายมากน้อยแค่ไหน แต่สิ่งที่ปรากฏแก่ตาของคุณพ่อ ทำให้คุณพ่อถึงกับตะลึงน้ำตาคลอเบ้า พุดอะไรไม่ออก ทำอะไรไม่ถูก...เขารู้ตัวเองว่าได้ทำผิดไปแล้ว เห็นสิ่งของสำคัญว่าลูก... สิ่งที่คุณพ่อเห็นที่คิดว่าเป็นรอยขีดข่วนบนรถ กลับเป็นข้อความว่า “ผมรักคุณพ่อครับ”

(ที่มา : อุดมสาร ฉบับที่ 8 ประจำวันที่ 20-26 กุมภาพันธ์ 2011 หน้า 7)

น่าสังเกตว่าแม้พระศาสนจักรรวมทั้งบรรดาบิดาจารย์ดังกล่าว จะสอนเรื่องความรักต่อพี่น้องโดยเฉพาะการบริจาคทานช่วยคนยากจนที่ควบคู่ไปกับการภาวนา (Sermo 41,3 bis 99 ; CCL 138 a : 237) แต่คริสตชนส่วนใหญ่ยังมีแนวโน้มความศรัทธาแบบ "ความรอดของปัจเจกชน" (ความรอดส่วนตัว) มาจนถึงจุดเปลี่ยนที่สำคัญของคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักรโดยเฉพาะพระสมณสาสน์ RERUM NOVARUM และสังคายนาวาติกันที่ 2 ที่เปิดตนไปสู่โลก มีการถอดออบแบบพิธีกรรมในเทศกาลเพื่อช่วยคนยากไร้และมีหน่วยงานรณรงค์เพื่อการนี้มากขึ้น

สรุป เทศกาลมหาพรต จึงเป็นช่วงเวลาที่คริสตชนจะหันมามองตนเอง มองเห็นความผิดระเบียบกฎเกณฑ์แห่งชีวิตของตน พยายามเป็นคนใหม่โดยใช้วิธีการต่างๆ ที่พระศาสนจักรสอนและวางไว้ อาทิ การทำกิจใช้โทษบาป การปลีกรรมด้วยการจำศีลอดอาหาร ด้วยการแสดงความรัก เมตตา ให้ทาน ด้วยการละทิ้งบาป ด้วยการภาวนา และด้วยการเข้าร่วมในพิธีกรรมต่างๆ ที่จะนำเราเข้าสู่กิจการเฉลิมฉลองการรอดพ้นจากบาปและหายนะของตน โดยทางพระเยซูคริสตเจ้าผู้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพราะบาปของเรา และได้ทรงกลับคืนพระชนม์ และดังนั้นเราก็จะผ่านช่วงวันเวลาในเทศกาลมหาพรตนี้เป็นอย่างดี อย่างศักดิ์สิทธิ์ เป็นการเตรียมฉลองปีสกาอันเป็นจุดสุดยอดแห่งการเฉลิมฉลองทั้งปวงของคริสตชน

(โดย : คุณพ่อสำราญ วงศ์เสงี่ยม จากหนังสือพิมพ์ข่าวสารคาทอลิกรายสัปดาห์)

ประชาสัมพันธ์

- วันพุธรับเถ้า ปี 2011 ตรงกับวันพุธที่ 9 มีนาคม มีสซาเสก-โรยเถ้าเวลา 07.00 น.
- งดมิสซา วันจันทร์ อังคาร พุธ และศุกร์ ในสัปดาห์นี้ ครับ / คพ.ไปอบรม ลส.
- คำสอนภาคฤดูร้อนเตรียมรับศีลศักดิ์สิทธิ์ปีนี้ เริ่ม 21 มีนาคม ถึง 30 เมษายน

คริสตชนเตรียมตัวอย่างไรใน เทศกาลมหาพรต

การเฉลิมฉลองที่สำคัญที่สุดของคริสตชน คือ ปีสกา เพราะเป็นจุดสุดยอดแห่งการกอบกู้มนุษยชาติของพระคริสตเจ้าด้วยการรับทรมาน ล้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระองค์

เนื่องจากมีความสำคัญพิเศษสุดดังกล่าว พระศาสนจักรจึงกำหนดให้คริสตชนเตรียมตัวในช่วงเวลาพิเศษ ก่อนวันฉลองปีสกาประจำปีขึ้นเรียกว่า "เทศกาลมหาพรต" (หรือถือพรต) ตลอด 40 วัน ก่อนถึงวันสมโภชปีสกาโดยเริ่มด้วย "พิธีรับเถ้า" ในวันพุธรับเถ้า

คริสตชนเตรียมฉลองปีสกาด้วยเทศกาลถือพรตนี้อย่างไรบ้าง?

ดังที่เราทราบ มีการเตรียมหลายวิธีด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสวดภาวนา การทำกิจใช้โทษบาปหรือปลีกรรม และการบริจาคทานช่วยเหลือคนยากจน ซึ่งคริสตชนถือปฏิบัติโดยส่วนตัว และโดยส่วนรวมทางพิธีกรรมต่างๆ อาทิ พิธีรับเถ้า (ในวันเริ่มต้นเทศกาลมหาพรตที่เรียกว่า "วันพุธรับเถ้า") พิธีเดินรูป 14 ภาคระลึกถึงมหาทรมานของพระคริสตเจ้า เป็นต้น

พิธีรับเถ้า

พิธีรับเถ้า มีกำเนิดมาจากพิธีการใช้โทษบาปของคนบาป "อุกฉกรรจ์" (สอนผิดความเชื่อ ละทิ้งศาสนา ฆ่าคนและล่วงประเวณีที่เรียกว่า "บาปสาธารณะ") ทางยุโรปตะวันตก ก่อนมาถึงกรุงโรมในศตวรรษที่ 11 ที่กรุงโรมเริ่มมีการโรยเถ้าแก่สัตบุรุษทุกคนไม่ใช่เพียงคนบาปอุกฉกรรจ์เท่านั้น และในปลายศตวรรษที่ 11 ในสังคายนาแห่ง Benevento ปี 1091 สมัยพระสันตะปาปา อูร์บานที่ 2 ได้ประกาศให้มีการโรยเถ้าให้แก่ทุกคนในพิธีนี้ ซึ่งเรียกวันนั้นว่า "วันพุธรับเถ้า" (Ash Wednesday) : "ในวันพุธรับเถ้าทุกๆ คนไม่ว่าพระสงฆ์นักบวช หรือฆราวาส ไม่ว่าชายหรือหญิงจะไปรับเถ้า"

พิธีรับเกล้าจึงกลายเป็นการให้สัตบุรุษทุกคนมุ่งไปสู่ปัสกาโดยถือว่าเป็นเวลาแห่งการกลับใจ เป็นเวลาแห่งการใช้โทษบาป และเป็นเวลาแห่งการเดินทางไปสู่การเสด็จกลับมาของพระคริสตเจ้า

1. การสวดภาวนา

แม้ว่าคริสตชนหลายคนจะคิดว่าเทศกาลมหาพรต เป็นเทศกาลที่เน้นเรื่องการใช้โทษบาปหรือพิธีกรรม จำศีล อดอาหาร แต่ถ้าเรามาดูคำสอนของบรรดาพระสังฆราชสมัยโบราณหรือที่เรียกว่าบิดาจารย์แล้วจะเห็นว่า การจำศีลอดอาหาร และการใช้โทษบาปหรือพิธีกรรมต่างๆ นั้นเป็นขั้นรอง และเป็นวิธีการที่จะนำไปพบเป้าหมายเท่านั้น การพิธีกรรมดังกล่าวจะมีผลและให้คุณค่าทางวิญญาณก็ต้องประกอบด้วยเงื่อนไขต่างๆ

เงื่อนไขประการที่สอง คือ การมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเป็นหนึ่งเดียวกันกับผู้เป็นพระเจ้า ด้วยการสวดภาวนา ซึ่งขจัดความเห็นแก่ตัว และได้รับพลังทางใจจากการพิธีกรรมจำศีลอดอาหาร

หากไม่มีเงื่อนไข 2 ประการดังกล่าว การพิธีกรรมจำศีลต่างๆ ก็จะกลับกลายเป็นการเห็นแก่ตัวและหลอกตนเอง มันจะกลายเป็นวิธีการที่คอยเบนความสนใจเข้าหาตัวเองโดยไม่รู้ตัว และสร้างบรรยากาศแห่งชีวิตทางจิตใจปลอมๆ ที่ไม่ถูกต้อง ฉะนั้น การสวดภาวนาจึงนับเป็นกิจกรรมสำคัญในระหว่างเทศกาลมหาพรต พระศาสนจักรได้จัดวางวิธีการสวดภาวนาที่ดีเลิศแบบหนึ่งให้สัตบุรุษถือปฏิบัติ

ในช่วงเวลาพิเศษเหล่านี้ คือ บทภาวนาและบทอ่านจากพระคัมภีร์ในชีวิตประจำวันบทอ่านเหล่านี้เน้นถึงหัวข้อสำคัญๆ ของคำสอนที่เกี่ยวข้องระหว่างเรามนุษย์กับพระเป็นเจ้า เช่น ความเชื่อ การกลับใจจากบาป การสวดภาวนา การพิธีกรรมใช้โทษบาป ความรัก เป็นต้น

2. การพิธีกรรมใช้โทษบาปและจำศีลอดอาหาร

การสวดภาวนาเป็นหัวใจสำคัญของประเทศกาลมหาพรตก็จริง แต่เทศกาลนี้ก็เป็นเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ ในขณะที่ภาวนาชีวิตทางจิตใจเป็นเรื่องของตัวตนมนุษย์ทั้งครบ : กาย ใจ วิญญาณ ในขณะที่เราทำการพิธีกรรมใช้โทษบาป

เราก็ต้องภาวนาถึงพระผู้เป็นเจ้าของในเวลาเดียวกัน การพิธีกรรมใช้โทษบาปที่เป็นการพยายามปลดเปลื้องความเห็นแก่ตัวอันมาจากเนื้อหนัง และเป็นความพยายามที่จะขจัดความเห็นแก่ตัว เพื่อไปหาผู้อื่นด้วยการบริจาคตานอย่างใจกว้างขวางนั้น ก็ทำให้คำภาวนาของเรามีค่ามีพลังสูงส่ง

การจำศีลอดอาหาร หมายถึงอะไร?

นักบุญยอห์น ครีไซสตอม ให้ความหมายที่คมคายแบบเปรียบเทียบเชิงตรงกันข้ามดังนี้ "ในช่วงเวลาที่ท่านกำลังจำศีลอดอาหาร ข้าพเจ้าบอกท่านได้ว่าเป็นไปไม่ได้ที่ไม่จำศีลในขณะที่จำศีลอยู่ ข้าพเจ้าบอกท่านได้อีกด้วยว่าเป็นไปได้ที่จำศีลในขณะที่ไม่จำศีล เป็นปริศนาหรือ ขอบอกความจริงที่กระจ่างกว่าหน่อย เป็นไปได้อย่างไรที่ไม่จำศีลในขณะที่จำศีลอยู่? ก็โดยที่อดอาหารอยู่จริงแต่ไม่อดบาป (งดเว้นอาหารจริง แต่ไม่งดเว้นบาป) และเป็นไปได้อย่างไรที่จำศีลในขณะที่ไม่จำศีล ก็โดยขณะที่กำลังลิ้มรสอาหารอร่อยท่านก็ไม่ได้ลิ้มรสบาป นี่คือนิยามจำศีลอดอาหารที่ดีที่สุดและง่ายกว่าด้วย" (Adversus ebriosos et de resurrectione sermo PG 50:433) เพราะฉะนั้นการจำศีลอดอาหารจึงมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือเป็นเครื่องมือที่จะปราบกิเลสหรือบาปเป็นสำคัญ

3. ความรักฉันพี่น้องและการบริจาคตาน

นักบุญเลโอ พระสันตะปาปาได้เน้นสอนเรื่องของการแสดงความรักฉันพี่น้องที่แสดงออกมาทางภาคปฏิบัติที่มองเห็นเด่นชัด คือการบริจาคตานช่วยคนยากจนในช่วงเวลาแห่งเทศกาลมหาพรตนี้ เป็นต้น บทเทศน์ระหว่างเทศกาลมหาพรตทั้ง 12 บทของพระองค์เกือบจะทั้งหมดพูดถึงความรัก การยกโทษและการบริจาคตานช่วยคนยากจน การบริจาคตานให้คนยากจน เป็นรูปแบบทางภาคปฏิบัติที่มองเห็นชัดเจนยิ่งของความรักต่อเพื่อนมนุษย์ เป็นการถือปฏิบัติที่แยกจากการจำศีลอดอาหารไม่ได้เลย การบริจาคตานควบคู่กับการจำศีลอดอาหาร ทำให้เกิดความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกันกับพระผู้เป็นเจ้าของในคำภาวนา